

976.

Z Velké.

Slušít na to v každý čas myslí- ti, co má potom budú- cí- ho bý - ti

světské u - tě- še - ní u - sta - vi- čné né - ni.

Slušít na to v každý čas mysliti,
co má potom budoucího býti,
světské utěšení
ustavičné není.

Jakož můžem marnost světa znáti,
na předešlých sobě příklad bráti,
kterak jich marnosti
minuly v rychlosti.

Lepšíť jest jistě dobré svědomí,
nežli rozkoš, světské utěšení,
kdož ho můž dojíti,
můž vždy vesel býti.

Užívej každý večas Boží milosti,
proměň svůj zlý život v šlechtnosti
neb zde kratochvíle
mají krátké cíle.

Aniž můž lepší proměna býti,
pokudž kdo můž na světě čas míti:
učin spravedlivě
Bohu, lidem, sobě.

Nemeškej již, ani neprodlívej,
žeť jest ráno, na to nespólihej,
někdy na úsvitě
smrt' těžká složí tě.

Ujíti jest nelze tomu cíli,
bychom pak zde sto let živi byli,
musíme zemřítí,
porušení vzítí.